

UCHWAŁA Nr 311
RADY MIASTA KONINA
z dnia 30 marca 2016 roku

w sprawie nadania nazw nowo projektowanym ulicom w Koninie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) **Rada Miasta Konina uchwala, co następuje:**

§ 1.

1. Nadaje się nazwy nowo projektowanym ulicom w Koninie, o przebiegach wyznaczonych przez działki gruntu położone w Koninie, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków - obręb Laskówiec - numerami:
 - 1) 95/10, 95/8 i 454/8 – Fabiana Frankiewiczza,
 - 2) 95/11, 276/7 i 454/16 – Mariana Danysza.
2. Lokalizację ulic przedstawia załącznik graficzny do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Konina.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Konina

/-/ Wiesław Steinke

UZASADNIENIE
do Uchwały Nr 311
Rady Miasta Konina
z dnia 30 marca 2016 roku

w sprawie nadania nazw nowo projektowanym ulicom w Koninie

Zgodnie z Uchwałą Nr 222 Rady Miasta Konina z dnia 26 października 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina w rejonie ulic: Rudzickiej i Hirszfelda, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego nr 347, poz. 5993 z dnia 14 grudnia 2011 r., wymienione w § 1 ust. 1 uchwały działki gruntu są przeznaczone pod drogi publiczne i stanowią własność Miasta Konina.

Propozycje nazw wpisują się w przyjęte dla tej części Miasta Konina nazewnictwo, upamiętniające postacie wybitnych przedstawicieli polskiej nauki – fizyka oraz wybitnego Koninianina – historyka i lekarza-poety.

Marian Danysz - fizyk eksperymentator, zajmował się fizyką jądra atomowego oraz fizyką cząstek elementarnych. W 1952 roku światową sławę i uznanie przyniosło mu odkrycie, wraz z Jerzym Pniewskim, pierwszego hiperjądra. Był współodkrywcą stanów izomerycznych hiperjąder i pierwszego podwójnego hiperjądra.

Urodził się w Paryżu 17 marca 1909 r., w rodzinie wielkich naukowców. Jego ojciec - Jan Kazimierz - twórca pierwszego spektrometru, był radiofizykiem asystującym Marii Skłodowskiej-Curie; dziadek - Jan - kierownikiem Działu Mikrobiologii Instytutu Pasteura w Paryżu. Po ukończeniu gimnazjum im. Stefana Batorego w Warszawie studiował elektronikę na Politechnice Warszawskiej i fizykę w Pracowni Radiologicznej Towarzystwa Naukowego Warszawskiego u Ludwika Wertensteina, a następnie podjął studia na Uniwersytecie w Liverpoolu. Pracował w Warszawie w Instytucie Radowym, jako inżynier w Laboratorium Fizycznym, później kierował Działem Lamp Elektronowych w Państwowym Instytucie Telekomunikacyjnym. W 1947 roku został asystentem w Katedrze Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie adiunktem w Katedrze Atomistyki. W latach 1949-1952 przebywał na Uniwersytecie w Bristolu. Uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. W Warszawie kierował Laboratorium Promieni Kosmicznych w Instytucie Badań Jądrowych, a następnie Zakładem Fizyki Wielkich Energii. Odgrywał ważną rolę w rozwijaniu międzynarodowej współpracy fizyków pełniąc funkcję wicedyrektora w Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych w Dubnej koło Moskwy (1956-1959) i wiceprezesa Międzynarodowej Unii Fizyki Czystej i Stosowanej (IUPAP), pozarządowej organizacji międzynarodowej dla popierania rozwoju fizyki z siedzibą w Szwajcarii (1963-1969). Wykładał elektrotechnikę w Szkole Inżynierskiej im. Wawelberga i Rotwarda w Warszawie oraz fizykę cząstek elementarnych

i fizykę wysokich energii na Uniwersytecie Warszawskim, zaś w latach 1970-1972 prowadził wykłady w Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych w Genewie. Jego uczniowie zapamiętali go jako profesora z fenomenalną intuicją naukową i zamiłowaniem do szybkiej jazdy samochodem. Zmarł 9 lutego 1983 w Warszawie.

Fabian Frankiewicz urodził się w 1923 r. w Łądku koło Słupcy. W latach 1937-1939 uczęszczał do gimnazjum Małego Seminarium Księży Salezjanów, gdzie dobrze opanował łacinę i język niemiecki. W czasie okupacji na zmianę pracuje w gospodarstwie i przebywa w Warszawie u brata. Pozbawiony środków do życia z powodu aresztowania przez Niemców brata i bratowej wraca w 1942 r. do Łądku. Po wojnie, w związku z brakiem kadry nauczycielskiej, uczył jakiś czas w szkole. W latach 1948-1953 studiował na Akademii Medycznej w Łodzi. Po ukończeniu studiów razem z żoną podjął pracę w ośrodku leczenia gruźlicy i chorób płuc w Sokołowsku koło Wałbrzycha. Po kilku latach małżeństwo Frankiewiczów przeniosło się do Konina, gdzie razem podjęli się zwalczania gruźlicy na terenie powiatu. W 1965 r. Fabian Frankiewicz został ordynatorem Oddziału Gruźlicy i Chorób Płuc, a dziesięć lat później, kiedy Konin stał się stolicą województwa, powierzono mu obowiązki specjalisty wojewódzkiego w zakresie zwalczania chorób płuc i gruźlicy. W 1979 r. zdobył specjalizację z medycyny społecznej i tytuł doktora nauk medycznych. Dzięki zaangażowaniu i wiedzy dr Frankiewicza i jego żony współczynnik zachorowalności na gruźlicę na obszarze powiatu konińskiego był trzykrotnie niższy od krajowego.

Po przejściu na emeryturę w 1989 r. Fabian Frankiewicz intensywnie zajął się tym, co tak kochał, czyli pisaniem i tłumaczeniami. Frankiewicz był jednym z niewielu polskich poetów, którzy aż kilkadziesiąt utworów patriotycznych poświęcili swojemu krajowi. Pisał o bohaterach walczących w obronie ojczyzny, o ofiarach hitlerowskich i stalinowskich kaźni. Pasjonowało go także tłumaczenie z języka niemieckiego na język polski dzieł: Heinego, Goethego, Schillera. Był też twórcą poetyckiej wersji wszystkich ksiąg Starego Testamentu. Jego twórczość zdobyła szerokie uznanie i jest wysoko ceniona przez licznych krytyków literackich oraz autorytety Kościoła Katolickiego.

Dr Fabian Frankiewicz był przez kilkanaście lat członkiem Unii Polskich Lekarzy Pisarzy. W 2005 r. został uhonorowany przez Kapitułę „Przeglądu Konińskiego” Statuetką Benedykta. Zmarł 25 grudnia 2013 r. w wieku 90 lat.

Prezydent Miasta Konina

/-/ Józef Nowicki